

Сільський сонет

Максим Рильський

(З зимових спогадів про літо)

Хвилюється широкий лан зелений,
Волошки, ніби зіроньки, блищать,
На тонких стеблах крапельки студені
Минулого дощу веселчасто горять.

І дівчина, обсипана квітками,
Іде, немов пливе лебедонька в воді,
І грають променистими вогнями,
Неначе квіти, світлі очі молоді.

Вони до мене так привітно сяють,
Що в серці стиха струни золоті дрижать,
І знов пісні мої пливуть, лунають.

В там, в гаю, — пташки дзвенять, дзвенять,
І щастя на душі, і тихий спокій...
Хвилюється і грає лан широкий.